

יזאת תורת השבת

בס"ד | שנה שנייה | פרשת ויחי - חזק! תשפ"ד | עלון מס' 63

להאמיר, והוא המשיך לחתן עוד צאצאים... אלא שהבעיה הגדולה הייתה, שכעת הוא אפילו כבר לא מצליח להשיג 'ערבים' כדי שיוכל ללוות כסף מהגמחי"ם... הוא ניסה למצוא עצה להיחלץ מהמצב, אולם לא מצא עצה.

שוב עלה עם ההצעה הנ"ל למרן ראש הישיבה הרב שך. ראש הישיבה אחז בידו באהבה רבה: "אני מבין את מצבך, אבל כבר אמרתי לך - איני אווז מזה...". "זה... אסור?!", שאל. - "לא, חלילה! אין כאן אסור. אבל אם שאלת לדעתי, איני אווז מזה...". טוב, אם זה לא אסור, ועצה אחרת אין, והדוחק נורא ואיום... אז הוא החל ללמוד הנהלת חשבונות וקלט היטב את החומר ובפרק זמן קצר כבר עמד לבחינות והשיג ב"ה תעודה. הוא באמת עמד בהבטחתו לעצמו, למד ביום ועבד כלילה והרוויח טוב, בדיוק לפי התוכנית המקורית.

אולם כאן קרה דבר מוזר. פתאום צצו הוצאות בלתי צפויות ומפתיעות. חפצים בבית נהרסו, רופאים נצרכו, והדוחק במקומו עומד, שכן הכסף הנוסף שהרוויח שולם לצרכים אחרים... ערך הלה חשבון נפש והגיע למסקנה: כנראה המצב כתוצאה מהקפיידא של ראש הישיבה, שכן עבר על עצתו ודבריו, ולא שמע אליו!

עלה האברך בפעם השלישית, נבוך בעליל. בשברון לב התוודה, וביקש מחילה מהרב על שהמרה את פיו, שכן לא בזדון עשה כן אלא בשל מצבו הכלכלי. שוב אחז הרב שך בידו, ואמר בקול אוהב: "חלילה וחס, מעולם לא הקפדתי, ובפירוש אמרתי שאינו אסור. אבל אסביר לך - לבן תורה יש הנהגה מיוחדת, הנהגה ניסית, מעין 'אוכל קמעה ומתברך במעונו'. בן ישיבה, שהתורה היא כל עולמו, אמנם מרוויח מעט, אולם בכסף זה - יש ברכה עצומה!

ראה, כיוון שיצאת לעבוד, גם אם אתה קובע עיתים, ואפילו עיתים רבות, לתורה, שוב אין זו ההנהגה המופלאה שהקב"ה מתנהג עם עמלי תורה. ועולמנו הלא הוא 'עולם של פגעים'... וישנם נזקים והפסדים... לכן

אמרתי לך שאיני אווז מזה". ידוע, שהתקופה שבה מחתנים את הילדים היא בערך מגיל ארבעים עד שישים. וכבר אמרו חז"ל שהאותיות 'מ' ו'סמך' שבלוחות הברית - בנס היו עומדים. ויש בכך רמז, שבתקופה שבין מ' לסמך] (כלומר כשאדם נמצא בגיל שהוא בין ארבעים לשישים), על אף כל ההוצאות המרובות, וההתחייבויות העצומות עבור כל בן או בת שזוכים להשיאם ולוקחים הלוואות מגמחי"ם וכיו"ב, עם כל זאת רואים כיצד חיים ועומדים בנס... (להתעדן באהבתך)

בך יברך ישראל לאמור: ישמך א-לוקים

כאפרים וכמנשה... (מחב)

יוסף הגיש את בניו לברכה לפני יעקב אביו, לפי גילם, את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל, אך יעקב משכל את ידיו ומניח את ידו הימנית על ראש אפרים הצעיר, ואת

ויחי יעקב (מחב)

יעקב אבינו מסמל את עמוד התורה - 'איש תם יושב אוהלים', 'תיתן אמת ליעקב' - זקן הוא ויושב בישיבה, מופת לעמלי התורה שבכל הדורות. את כל אופני הקושי של לומדי התורה לאורך הדורות הוא עבר בחייו, והצלחתו וגבורתו היא בבחינת 'מעשה אבות סימן לבנים'.

לקראת סוף ימיו כשהוא כבר כמעט עבר את הכל, עומד הוא ומסתכל למפרע על התמורות שעבר בחייו כשמקביל יד ה' ליותה אותו לאורך כל הדרך, ואז הוא מרגיש ביתר שאת - 'ויחי יעקב' - חיים נצחיים של בן תורה שרואה עולמו בחייו.

***

סיפר הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל: פעם אחת כשנסעתי במזנונית, פנה אליי הנהג ואמר: "כבוד הרב, אפשר לשאול אותך שאלה?". "שאל. אם אדע, אענה בשמחה", ענית לו.

"איני מבין", אמר הנהג, "אני עובד, ואף אשתי עובדת, ויש לנו משפחה קטנה, ואיננו מצליחים אף פעם לגמור את החודש, 'אין הקומץ משיביע את הארץ'. וכך בכל חודש אנחנו תמיד במינוס בבנק. ואילו אתם, אצלכם, בלי עין הרע, מדובר בדרך כלל במשפחות מרובות ילדים ופיות רבים שיש להאכיל, והבעל לומד ככולל, וחיים! הכייד?".

ענית לו: "את התשובה לשאלתך יודע אני, כיוון שכתובה היא ברש"י הקדוש!"
תמה הלה: "ברש"י? מהיכן ידע רש"י שאהיה נהג, ואשתי תעבוד, ולא נגמור את החודש...?"

אמרתי לו: "רש"י הקדוש לא מדבר עליך, רש"י מדבר עלינו!". - "עליכם?! הבה נשמע!". הסברתי: "הפסוק אומר 'ויחי יעקב'. יעקב אבינו, עמוד התורה, מצליח לחיות... וכולם שואלים ומנסים להבין: 'ממה

אברכים כמו יעקב אבינו חיים? מ- 1400 שקל - כולל מבחנים ושמירת סדרים?! כיצד ניתן לגדל משפחה בסכום זה?". על זה עונה רש"י: 'פרשה זו סתומה'. באמת אי אפשר להבין איה, אבל המציאות בשטח היא, כי אכן חיים יש ברכה...".

וכבר היה מעשה: אברך למד ככולל, חי מהבטחת הכנסה. המשפחה ב"ה גדלה, הוא עצמו היה עסוק בהשאת ילדיו הגדולים, עבורם התחייב לתת סכום לא מבוטל.

בצר לו עלה אל מרן הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל וסיפר על מצוקתו. אותו אברך כבר התווה לעצמו תכנית לפתרון בעיית המצוקה, לפיכך, ביקש אישור מהרב שך ללמוד הנהלת חשבונות. הוא הסביר לרב שהוא יוכל ללמוד ככולל בבוקר ואחר הצהריים, אלא שבמקום לימוד ככולל ערב וכולל חצות... וכולל אשמורת הבוקר... יוכל ללמוד הנהלת חשבונות ולאחר מכן לעבוד כמה שעות, ואז... תבוא הרווחה הכלכלית ויגיע אל המנוחה והנחלה.

"איני אווז מזה", ענה ראש הישיבה. הלה חזר לביתו ולעת עתה גזז את תכניתו. המשפחה ב"ה הוסיפה לגדול, והיורק המשיך

היה מסתובב בין דוכני הירקות בשוק ומברר מחירים של מוצרים שונים, והכל כדי שיעריכו אותו פחות, ובכך ירד מעמדו בעיניהם ויגדלו סיכוייו של אחיו להתמנות לרב העיירה. ואכן פסק הדין יצא מאת הדיין למנות את האח הגדול רבי יהושע העשיל, כרצון המשפחה. ראשי הקהילה אמנם קיבלו עליהם את הדין, אך כנראה שלא כל כך באהבה. הקהילה וראשיה לא האירו פנים לרבם החדש. רבי שמואל הרגיש בכך והיטב חרה לו הדבר, הוא לא יכול היה לשאת את המצב הזה שהוא רצוי להם יותר מאחיו, ובצדקותו ובענוותנותו החליט לעזוב את גרודנא ואת האזור כולו, ובכך קיווה כי הוא ישכח מלבם של בני הקהילה, וייקל עליהם לקבל את מרותו של אחיו ברצון.

ספקות רבים היו לרבי שמואל על הצעד שעומד לעשות, צדדים רבים היו לכאן ולכאן והחליט כי יערוך גורל הגר"א כדי ליישב את הספק, ואכן הפסוק שיצא בגורל הוא: 'ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך, ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה'.

תוצאת הגורל הכריעה את הספק ורבי שמואל שם פעמיו לארץ ישראל כפי אשר הורה לו הגורל.

לימים הבינו כי מידותיו הנעלות ואצילותו המופלאה בויתורו על כס הרבנות, היא אשר הצילה אותו מציפורני הנאצים ימ"ש. (הרב ישראל ליוש, דרשו)

שמאלו על ראש מנשה הבכור, וכך הוא מברך אותם בברכה מיוחדת 'המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים... וידגו לרוב בקרב הארץ'.

לאחר הברכה, כאשר יוסף שם לב לשיכול הידיים

של אביו, הורע בעיניו והוא מנסה לתמוך ביד ימינו של אביו ולהסירה מעל ראש אפרים ולהניחה על ראש מנשה, אך יעקב מסרב לתיקון ומצדיק את מעשיו, 'ידעתי בני ידעתי, גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל, אולם אחיו הקטן יגדל ממנו...', ואז התורה מספרת שהוא בירך אותם שוב: 'ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישימך א-לוקים כאפרים וכמנשה'.

וכאן הבן שואל: מדוע בירכם שוב, והרי הוא כבר בירך אותם קודם לכן בברכה עצומה כל כך 'המלאך הגואל יברך... ויקרא בהם שמי... וידגו לרוב בקרב'... מדוע נזקק יעקב לברכה נוספת?

נראה ליישב שהברכה השניה 'בך יברך ישראל ישימך א-לוקים...' התחדשה ליעקב בעקבות תגובתם של אפרים ומנשה לשכול הידיים. אחר שראה שלמרות שהוא מרומם את קרנו של אפרים הצעיר על פני מנשה הבכור, ובכל זאת מנשה מקבל את הדברים ברוע ובשלוח, ואפרים לעומתו אינו מתגאה ומתנשא על אחיו הבכור, על אף שהסבא הגדול מכבדו על פניו, תגובה אצילית זו מחדשת אצל יעקב ברכה חדשה, והוא אומר אותה ליוסף: 'בך יברך ישראל... מעתה כל אב ואם יברכו את בניהם שיחסי הכבוד ביניהם יהיו כל כך טובים עד כדי כך שאף אם יראו שאחד מתעלה על פני אחיו, ואף אם יהיה זה הצעיר על המבוגר, לא יקנאו ולא יפגעו אחד בשני. ***

דוגמא ומופת לכבוד הדדי בין אחים, בסיפור הבא: ביום כ"ג באדר ב' תרצ"ה חשכו המאורות בעיירת גרודנא, הגאון רבי מיכל דוד רוזובסקי זצ"ל אביו של הגאון רבי שמואל זצ"ל הלך לבית עולמו, והשאיר את הקהילה ללא רב ומו"צ.

מעתה היה על ראשי הקהילה להתמודד לא רק עם האבדה הגדולה, כי פטירתו אף הולידה ויכוח בין הקהילה למשפחת הרב, מי מבני הרב ימלא את מקומו. הקהילה טענה כי אמנם רבנות עוברת בירושה, אך זכותה של הקהילה להחליט מי מהבנים ימונה לרב הקהילה, וראשי הקהילה רוצים שהבן הגר"ר שמואל הוא יישב על כיסא אביו, ואילו המשפחה טענה כי הרבנות מגיעה לבן הגדול ה"ה הגר"ר יהושע העשיל.

הגאון הגדול רבי חיים עוזר גרודז'נסקי זצוק"ל נדרש לסוגיא

והוא נבחר להיות הבורר בדין תורה זה. בטרם החל הדיון, נסע רבי שמואל בעצמו אל הגר"ר חיים עוזר, והודיע לו שהוא אינו חפץ כלל ברבנות ושכנעו בכל הכוח כי אחיו רבי יהושע העשיל ראוי להיות ממלא מקום אביו יותר ממנו. פגישה זו היתה ההיכרות הראשונה בין

רבי שמואל לרבי חיים עוזר, אך לא האחרונה, כי הקשר ביניהם מאז לא הופסק...

רבי שמואל לא הסתפק בצעד זה כדי לגרום לכך שלא ימנו אותו אלא את אחיו. חבריו מספרים כי בתקופת הפולמוס אודות מינוי הרב, ראו את רבי שמואל נוהג מנהגים שאינם ראויים לכבודו, הוא

התמונות בעמוד זה:

למעלה: גרודנא (הורודנא) לפני השואה (גנזך קידוש השם)

באמצע: גטו גרודנא.

למטה: מרכז העיר גרודנא כיום

אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי (מח, כב)

בחרבי ובקשתי - היא חכמתו ותפילתו (רש"י)

כוח התפילה הוא ככוח הקשת, כמו שמתחת הקשת שולחת את

החץ באופן טבעי, כך התפילה מביאה את הישועה בטבעיות. אמנם מסתבר שהדימוי הוא גם לענין הגדרת התפילה - שכמו שבקשת כדי לקלוע צריך למתוח חזק את המיתר ולכוון ולדקדק למקום הנכון, כך גם בתפילה כדי שתתקבל צריך להשקיע בה, להתפלל מעומק הלב, לכוון ולדקדק בה.

***

הסיפור המיוחד שלפנינו משלב בתוכו

תפילה, בטחון בה' וישרות בלתי מצויה. הסיפור ארע בשנים האחרונות בביתו של אחד מראשי הישיבות המפורסמות, אשר נפטר לאחרונה במיטב שנותיו, וסופר מפי בני המשפחה במהלך ימי השבעה:

שנים מספר קודם פטירתו עמד ראש הישיבה להשיא את בתו הצעירה לחתן בן תורה מופלג ובר אוריין. כמנהגו של עולם, הוכרח להתחייב על סכום גדול בעבור רכישת דירה לזוג הצעיר למען יוכל

החתן המופלג לשבת על התורה ועל העבודה מתוך נחת והרחבת הדעת. קשה היה הדבר עד מאוד לראש הישיבה, בהיות שכל ימיו ואף לאחר שזכה לחתן כמעט את כל ילדיו, הקפיד הוא שלא להיות חייב דבר לאיש. אולם מה לא עושים כדי לזכות בחתן בן תורה? ראש הישיבה לא התחייב אפוא, בטרם ערך תכנית כלכלית ברורה שבאמצעותה קיווה לממן את חלקו בדירה לזוג הצעיר.

הרעיון שמאחורי התכנית היה פשוט: למכור את הדירה שבה דר עד עתה, ולרכוש תחתיה דירה בעיר מרוחקת. הפרש המחיר שבין שתי הדירות אמור היה להותיר בידיו סכום נאה שהיה בו כדי לכסות את כל חלקו בדירה המיועדת לזוג הצעיר בלא ליטול חובות כלל.

התכנית היתה נפלאה, אלא שזמן קצר לאחר החתונה שנחוגה בשעה טובה ומוצלחת, התברר כי בשל הצטברות של כמה עניינים בירוקרטיים, לא ניתן היה להוציאה אל הפועל. היה אפוא על ראש הישיבה למצוא דרך אחרת לגייס את הסכום הנדרש. נראה היה כי אין לו מנוס אלא להתחיל 'לגלגל חובות' כלשון העם, אולם ראש הישיבה החליט שלא להתייאש. בני הבית היו מודאגים ואף הביעו

את חששם לפני ראש הישיבה שהרגיעם בתשובה ובהוראה ברורה: "התפללו!"

דבריו לא הפתיעו את בני המשפחה. הן משחר טל ילדותם לימדם אביהם כי אין דבר שאי אפשר לבקש מריבון העולמים, אף מאז ומתמיד נודע אביהם בקרב תלמידיו ומכיריו הרבים כ'עמוד התפילה', ורבים מאלו שזכו לשמוע את תפילתו היו מציינים בהתפעלות, כי די בשמיעת נגינת תפילתו כדי להביא בנקלה את פירוש המילים. אלא שהפעם בכל זאת התגנבה לליבם התחושה, כי מי יודע, אולי דווקא עכשיו בגילו המבוגר יחסית, יצטרך אביהם 'לגלגל' כספים בהלוואות כשבדרך הטבע אין לו היכולת להיחלץ מכך. וכי מהיכן 'פול' עליהם בפתע פתאום סכום כה גדול?

לעומת זאת, לראש הישיבה, בביטחונו החזק בבוראו, לא היה כל ספק כיצד לפעול. הוא הורה מיד לבני המשפחה לפתוח במסע חיפושים אחר דירה מתאימה לרכישה. כאשר לשאלות שחזרו על עצמן - "כסף מגלגל?" השיב ראש הישיבה בביטחון: "מתפללים".

כשסוף סוף נמצאה הדירה המיוחלת, דירה נאה וצנועה באחת הערים החדריות, לא נרתע ראש הישיבה מלחתום על חוזה הרכישה, מתוך ביטחון מוחלט בריבון העולמים שישמע תפילתו ויסייע בידו להמשיך לשבת על התורה ועל העבודה כשאיפתו הטורה ללא כל הפרעה.

לשם השלמת תהליך הרכישה הוא נאלץ ליטול 'משכנתא' גדולה מהבנק, [וכמובן, שהיה זה בנק עם היתר עסקה מהודר. שאלמלא כן הוא היה עובר על איסורי דאורייתא רבים, והיה נענש בגילגול בכלב, ועוד דברים נוראים הכתובים על מלווים ולווים בריבית...]. ואף לפנות לכמה וכמה גמח"ם לבקשת הלוואה, כדי להשלים את הסכום הדרוש.

אולם במקביל הוא לא פסק מלהתפלל לפני ה'. בתפילתו ביטא את שאיפתו של דוד המלך עליו השלום: 'אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי חיי' - מבלי שיאלץ להיטרד מלימוד התורה בגלגול חובות שאין לו מושג כיצד לפורעם.

אך חלפו כמה ימים, והנה התרחש הלא יאומן. בשעת צהריים, עת שב ראש הישיבה לביתו לאחר בוקר גדוש בהרבצת תורה, נשמע לפתע צלצול טלפון.

הדובר שמעבר לקו הזדהה כעורך דין תל אביבי אשר הופקד כאחראי על ירושתו של נפטר פלוגי, קרוב משפחה רחוק של ראש הישיבה. איש זה היה זקן וגלמוד, ובמשך עשרות שנים השתדל ראש הישיבה לקרבו, כשמפעם לפעם ובפרט בערבי חגים היה מתקשר אליו לאחל לו שנה טובה וכיוצא בזה. זה עתה נפטר האיש, וראש הישיבה השתתף בהלווייתו והספידו נרגשות. אולם למרות הקשר הנעים שהיה לו עם המנוח, הופתע לחלוטין לשמוע מפי עורך הדין כי אותו אדם חתם בפניו על צוואה שבה הוא מורה להוריש לו חלק נכבד מירושתו, ומדובר בסכום של מיליון ש"ח טבין ותקילין...

'הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו' - בקעה ההודאה מאליה מפי ראש הישיבה משסיים את השיחה עם עורך הדין, הנה שמע ה' לתפילתו ובדיוק בזמן שבו היה זה זקוק לכך, שלח לו במפתיע סכום נכבד שכיסה את עלות הדירה ואף הותיר בידי סכום נכבד ביותר. אלא ששעות ספורות לאחר מכן חל מהפך מפתיע. שוב צלצל הטלפון בביתו של ראש הישיבה, ומעבר לקו נשמע קולו הרשמי של עורך הדין: "ברצוני לעדכןך כי זה עתה הופיעה במשרדי אחיינית המנוח, אשר החליטה לערער על צו הירושה בטענה כי הוצאת את הצוואה מידי במרמה ובלשון חלקלקות, תוך הפעלת לחץ נפשי וכדו'".

מעבר לקו השתררה שתיקה של הלם. מיותר היה לומר כי לדבריה לא היה כל שחר, וכמו קרא את מחשבותיו המשיך עורך הדין: "הבהרתי לאחיינית כי אין כל ממש בדבריה, הלא בפני חתם המנוח על הצוואה. כמו כן הוספתי שבאפשרותי להעיד בכל בית משפט שתדרוש, כי דבר הירושה נפל עליך כרעם ביום בהיר, וניכר היה שלא ציפית לו. אלא שהיא מתעקשת כרגע להקפיא את צו הירושה, ונראה כי לא יהיה מנוס מלהמתין לצו מחודש מבית המשפט".

"מכל מקום", הרגיע עורך הדין את ראש הישיבה, "למרות שיתכן שהתהליך יקח זמן רב, ברור לי כשמש כי לבסוף בית המשפט לא יקבל את טענת האחיינית וכי יורה להותיר את צו הירושה על כנו". דבריו הנחרצים של עורך הדין הניחו במעט את דעתו של ראש הישיבה, אלא שדקה קצרה לאחר שהסתיימה השיחה החלו לקנן בליבו חששות אחרים מהסוג שעורך הדין לא היה מסוגל להבין... לגד עניו חלפו סוגיות שונות בהלכות קניינים. מן הסוגיות עלה בליבו החשש כי כיון שכמסתבר, קרובו שלא היה שומר תורה ומצוות לא חתם על הצוואה ב'קנין' כדת, לפיכך יתכן שאין לצוואה תוקף הלכתי, ועל הירושה לעבור אפוא לידי האחיינית, שדרגת קרבתה למנוח היתה גבוהה בהרבה משלו.

את הימים הבאים העביר ראש הישיבה בעיון מעמיק בספרי הלכה וש"ת, כאשר אחר העיון הגיע למסקנה כי אמנם לדעת רוב הפוסקים אין כל חשש בצוואה, אולם לדעת הגרי"ש אלישיב, שאותו החשיב למורו ורבו, יש חשש בדבר. ראש הישיבה שקע בהרהורים,

ובסופם החליט באומץ ובביטחון שלא להיכנע לפיתוי הכספי. אין הוא מעוניין להיכנס אף לחשש קל של גזל, וליבו בטוח בה' כי ימציא לו את הכסף הנדרש לו בדרכים כשרות יותר.

בטרם יפוג תוקפה של ההחלטה, מיהר להתקשר לעורך הדין כדי להודיע לו כי בשל חששות הלכתיים הוא מוותר על חלקו בירושה. אלא שלא הספיק הוא לפצות את פיו, וכבר נשמע מעבר לקו קולו הצוהל של עורך הדין: "כבוד הרב, אינך צריך לדאוג. העניינים סודרו. אמש נפגשתי מדעתי עם האחיינית, הבהרתי לה שוב תוך שאני מגבה את דברי במסמכים ובפסקי דין תקדימיים, כי לבקשתה אין כל סיכוי להתקבל. היא שמעה והשתכנעה ולבסוף החליטה להגיע עמך לפשרה. בפניך עומדות עתה שתי אפשרויות: או להסכים לפשרה, או להמתין עד שבית המשפט יאמר את דברו, וכאמור הדבר יכול להימשך זמן רב".

כצפוי, בחר ראש הישיבה בדרך הפשרה. הוא נפגש עם האחיינית והציע לה להחליט בעצמה על גובה הסכום שאותו היא מבקשת כפיצוי על הסרת התביעה. האישה הרהרה לרגע, ולאחר מכן שטחה בהיסוס את הצעתה: "אם תסכים, אטול לעצמי עשרים אחוז, ושמונים אחוז יותרו בידך". מבחינתה היתה זו הצעה לשם התמקחות גרידא, בטוחה היתה שהרב יתעקש שי' ידרוש אחוזים גבוהים יותר, אך מה רבה היתה הפתעתה כאשר ראש הישיבה הסכים מיד להצעתה. הפעם היה זה בגדר 'מתנה', ולא בגדר 'ירושה'.

ההסכם נחתם במשרדו של עורך הדין, והכסף שהיה בו לכסות ברווח את חלקו של ראש הישיבה בדירה, הועבר מיד לחשבון הבנק של ראש הישיבה, ומשם להחזר החובות שזה עתה נלקחו לשם רכישת הדירה המכובדת לזוג הצעיר.

אף אנו זכינו בעקבות הירושה לסיפור נוסף שיש בו כדי להמחיש את כוחה של תפילה הבוקעת ממעמקי לב, תפילה שבכוחה לפעול ניסים גלויים ולשדד את כל מערכת הטבע. (פרפרת, מתוך 'ב'ך בטחונ' - הרב צבי נקר)

מטבח של זבולון לביתו של יששכר

"זבולון לחוף ימים ישכון... יששכר חמור גרם" (מט, יג-יד)

עם ישראל מתקיים בזכות יששכר הסובל עולה של תורה וממית עצמו באוהלה, וזבולון - הוא המאפשר לו להמשיך לשקוד על תלמודו, בהסירו ממנו את עול העולם הזה. לפעמים גם אדם שאינו יכול להחזיק לומדי תורה בעצמו, יכול לזכות במצווה זו של תמיכה בתלמידי חכמים, בזכות מחשבה טובה ועירנות:

מעשה היה באברך תלמיד חכם ומתמיד גדול, שהמטבח בביתו ידע ימים יפים יותר... הארונות היו שבורים ורצוצים, מכשירי החשמל עתיקים וחורקים, והצנרת מלאת חלודה. הוא רעיינו הגיעו למסקנה שעליהם להתקין מטבח חדש, אולם לא היה להם שמץ של מושג מה עליהם לעשות לשם כך. לתכנן את הארונות, לבחור קרמיקות, לעשות סקר מחירים למכשירי חשמל... כל אלו היו רחוקים מעולמם.

"שמע נא", הציעו לו ידידיו. "יש יהודי נבון וירא שמים שלמד עיצוב פנים. גש אליו ובקש ממנו לעשות בשבילך את העבודה, ולקחת אחריות מלאה על תכנון המטבח, העיצוב, הבנייה והאבזור". האברך סבר וקיבל, וקבע פגישה עם אותו מעצב פנים. בפגישה הסביר הלקוח הפוטנציאלי כי הוא הגיש תביעה מסויימת לביטוח לאומי, תביעה שאמורה לזכותו בסכום נכבד. "הבטחתי לאשתי שנקדיש חלק מהכסף למטבח חדש, נוח ומרווח. הסכום שאני רוצה להקציב למטרה זו הוא כך וכך. אנא, תכנן לי מטבח שיתאים לתקציב הזה, ועל העיצוב אשלם לך כמובן מראש".

"בחפץ לב", השיב המעצב. "מתי להערכתך תרצו להתחיל בשיפוץ?"

"אין לי מושג... ברגע שנקבל את הכסף מביטוח לאומי". לאחר תקופה קצרה קיבל האברך טלפון מהמעצב: "הסקיצות מוכנות".

"הו, תודה! הכסף עדיין אינו אצלי. אעביר לך תשלום על העיצוב ואעמוד איתך בקשר כאשר נוכל להתחיל בבנייה".

חלפו חודש ואחריו חודשיים ושלושה. התשלום עבור התכנון הועבר מזמן, אבל את הסקיצות איש לא ביקש, והמעצב לא שמע מן האברך דבר.

לאחר תקופה נוספת, פנה אל המעצב מיליונר גדול, וביקש עיצוב פנים למטבח ענק. "יש לי כך וכך מט"ד, ואני רוצה מטבח הכי חדיש, הכי נוח והכי משוכלל. הא לך תשלום מראש על העיצוב, והנה פנקס צ'קים פתוח בשביל כל הרכישות. תזמין הכל מראש - כי בעוד חודש אני נוסע לחו"ל, ואז אני רוצה שיתחילו לעבוד".

המעצב החל מיד לעבוד, והצדיק את התשלום הנדיב שקיבל: הוא עבד בחריצות ובזריזות, עיצב מטבח מושלם והחל לבצע את ההזמנות. כמובן, הוא בחר בחומרי גלם איכותיים ומשובחים: שיש, קרמיקה, ארונות, פורמייקות, צירים, ברזים, כיורים, מכשירי חשמל - הכל מהחברות הטובות ביותר בשוק.

לאחר חודש וכמה ימים, הוא מקבל טלפון מהמיליונר: "סטופ! עצור את העבודה!"
 "מה קרה? עכשיו לעצור? כבר קניתי הכל! הפועלים התחילו לפרק את המטבח הישן!"
 "לא מעניין אותי. אתה יכול לזרוק הכל או לתת למי שאתה רוצה. נכנסתי כאן לתערוכה באירופה. אני מזמין כאן הכל, והם ישלחו לי לארץ ויבצעו את ההתקנה."
 הלם. מה הוא עושה עכשיו? נזק כספי אמנם לא נגרם לו, כי הוא את משכורתו כבר קיבל, אבל מה יהיה על כל הרכישות שכבר בוצעו והגיעו? הוא באמת ילך וישליך מאות אלפי שקלים לאשפה?
 לפתע נזכר: זה לא המטבח הראשון שתכנן לאחרונה, ובסופו של דבר לא הגיע לידי מעשה. הוא הרים טלפון לאברך ושאל מה קורה, והאם התקדם משהו אצלם.
 "אל תשאלו!", נאנח האברך. "התביעה נדחתה. לא קבלתי כלום. כמובן נאלצתי לוותר על החלום של מטבח חדש."
 "לא!", אמר מעצב הפנים. "אינך צריך לוותר. יש לך מטבח חדש, כולל מקרר, תנור, כיריים ואפילו מדיח כלים!"
 "למה אתה מתכוון? אני מסביר לך שאין לי אגורה מיותרת!", התבלבל האברך.

מצוות הכנסת אורחים. המשפחה החצורת מקבלת את פניהם בשמחה, כשעיניהם נקרעות לרווחה... הילדים של המשפחה ה'מתארחת' מכניסים עוד קרטון ועוד קרטון, עוד אוכל ועוד אוכל, סלטים, בשר, ממתקים...
 בעל הבית הנרגש אינו יודע את נפשו. "רבותי!" הוא קורא, "נשלחתם הנה מהשמים!!! תדעו לכם שהשבוע הגעתי למצב כזה שלא היה לי שום דבר להוצאות שבת, רק חלות. והנה, אתם מגיעים הנה, וממלאים לי את הבית עם אוכל!"
 'עשיר ורש נפגשו', ולשניהם, ב'ה, היה 'עונג שבת' למהדרין...".
 * * *

עוד סיפור של 'השגחה' מפי בעל המעשה: "נסעתי באזור שקט בשיקאגו. לילה, גשם. נהגתי בזהירות, ולפתע התפרץ מולי רכב ופגע ברכבי חזיתית. בניסי ניסים יצאתי חי ושלם בגופי, רק המכונית הפכה לגרוטאה. לעומת זאת, ברכב שמולי, אחד מהנוסעים הגויים נהרג.
 שלושת הגויים האחרים מיד האשימו אותי ברצח. הם קראו למשטרה, וטענו במלוא התוקף שאני אשם בתאונה. השוטרים לא ביררו מדי הרבה. אם הנאשם הוא יהודי, זה מספיק להם. עם הוכחות הם כבר יסתדרו...
 כעבור כמה ימים קבלתי זימון לבית משפט. החוק האמריקאי נוקשה מאד. ידעתי שאם הגויים האלה החליטו להעליל עלי עלילה, הם יסדרו את כל העדויות וההוכחות כדי שבטוח אצא אשם. העונש המינימלי לגרימת תאונה הוא שנתיים מאסר, וזה במקרה הקל.

"הבנתי, זה לא עולה לך אגורה..." כן סידרו מן השמים מטבח ליששכר - הישר מביתו של זבולון. אכן, "שמח זבולון בצאתך ויששכר באהלך" (דברים לג, יח). (הרב ראובן אלבז שליט"א, משכני)

מא-ל אביך ויעזרך (מט, כה)
מא-ל אביך - היתה לך זאת - והוא יעזרך (רש"י)

ספר בעל המעשה: "שמי ישראל שפר. יש לי חברת הסעות כבר שלוש עשרה שנה. היה זה בערך לפני שנה. ביום שישי אחד, יוצא טנדר מהחברה שלי לצימר בצפון, למושב סמוך למירון. בטנדר נוסעת משפחה של שלוש עשרה נפשות. כולם שמחים ומאושרים. יש להם הרבה ציוד. קרטונים מלאים בקופסאות ארוזות היטב של כל האוכל - בשר ודגים ומיני מטעמים, ממתקים ופינוקים, כמו שמתאים לשבת מיוחדת שהולכת להיות 'החוויה' של השנה..."

על פי ההיגיון - אין לי שום סיכוי לזכות במשפט. בתקופת ההמתנה למשפט החלטתי לעשות מה שיהודי עושה. התפללתי להשם וביקשתי מעומק ליבי שיחוס עלי ועל משפחתי ויגזור את דיני לטובה, הרי הוא השופט העליון על כל הארץ. יחד עם זה התחזקתי מאד באמונה ובטחון. שוב ושוב שיננתי שרק הקב"ה עושה הכל ואין יכולת לשום אדם להועיל ולהזיק. ידעתי שהוא העורך דין הטוב ביותר ורק עליו נשענתי. יום המשפט הגיע. נציג התביעה החל להרצות את דבריו באופן תקיף ומרשיע ביותר. אחר כך פנה השופט אלי לשמוע את הצד שלי. אמרתי רק משפט אחד: "נסעתי בזהירות כחוק, והרכב שבא מולי התפרץ וגרם את התאונה". יותר מזה לא היה לי מה לומר. השופט הקשיב ברצינות, והתחיל לחקור את הסיפור. מי היה במכונית האדומה, ומי במכונית הכחולה. "האם יצאת לבד מהרכב?", שאל השופט את אחד הגויים שהיו ברכב. - "לא. מישהו הוציא אותי." - "אתה יודע מי הוציא אותך?" - "לא." - "זה היה אני..."
 בעוד הגוי עומד נדהם, ואני עוד לא תופס את גודל הישועה, אומר השופט: "אני הייתי שם. נסעתי מאחוריך וראיתי הכל. נסעת כמו חיה רעה. תגיד תודה שלא שמים אותך בבית הסוהר..." "ו'בורך השם', אני עומד כאן היום ומודה לך על כל נפלאותיך...". (פרפרת, מתוך השגחה פרטית)

אלא... שבדרך הם נתקעים עם פנצ'ר בגלגל, ולנהג אין כלים מתאימים לטיפול בזה. עד שהוא מקבל עזרה, עד שהגלגל מתוקן, עד שאפשר לנסוע, עובר המון זמן של יום שישי חורפי... השמש לא עומדת במקום והמשפחה נכנסת ללחץ.
 ולא רק זה, אלא שבשלב מסוים אומר הנהג שהוא התבלבל, הוא אינו יודע את הדרך והבטרייה בפלאפון שלו נגמרה. מנסים להתקשר אלי מהפלאפון של המשפחה, כדי שאכוון אותם, אבל אני כבר כיביתי את הטלפון.
 אין עם מי לדבר... בליט ברירה, בגלל קוצר הזמן, הם משנים את המסלול, ופונים לישב החרדי הקרוב ביותר - חצור. הם דופקים על דלת של משפחה חרדית עם ארבעה ילדים, ומבקשים כי יאותו להכניסם בצל קורתם. הם נתקעו בדרך, וישמחו אם יקיימו בהם את הטלפון.

חזק חזק ונתחזק!

מחירים הכי זולים
 בארץ!!!
 בדקו והשוו בעצמכם.
 משלוח עד הבית!!!

מחשבות כהנא
 חנות המחשבים של גני איילון

0799-69-33
 0583292679

מחשבים מבוחרים, תיקונים ותקנות, ציוד נלווה ועוד, ופיתוח פרטי, תוכנות, הגנה עשירים, פתרונות ייעוץ ותמיכה מעולים

רחוב שבט אפרים 7, לוד (אחיסמך - גני איילון) | 058-32-92-679
 שעות פתיחה: א' - ה': 00:00-20:15 יום 'סגור' (גמישות לתיאום מראש)

לקבלת העלון כל שבוע במייל:
 aa0534153385@gmail.com

אנא הרבו בתפילה ולימוד תורה לרפואת האישה החשובה **אורה בת ברכה** בתושח"י

מילות המלאכותיות!
 תחילת חודש סיון • תלת ימים קריסות • תלת ימים חדי • תחילת חודש סיון ועוד זמנים נוספים

מייל: 0583292679@gmail.com
 20-08 כל ישר החל
 זמנים נוספים נבדלים
 זמנים נוספים נבדלים

אטסאפ (במחשב בנטפרי): 058-32-92-679